

Міністерство освіти і науки України
Рівненський державний гуманітарний університет

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОЇ ФІЛОЛОГІЇ

МОВОЗНАВЧІ СТУДІЇ

Збірник наукових праць

ВИПУСК 11

**Наукові записки
Рівненського державного гуманітарного університету**

Рівне - 2003

4

УДК 811.161.2

У збірнику вміщені статті з проблем українського мовознавства науковців, аспірантів кафедри української мови Рівненського державного гуманітарного університету та науковців інших ВНЗ. Основні теми поданих публікацій стосуються актуальних питань граматики і лексикології, словотвору та лінгвістики тексту.

Для науковців, викладачів, аспірантів, студентів-філологів.

Редакційна колегія:

Головний редактор **Шульжук Каленик Федорович**,
доктор філологічних наук, професор, зав. кафедри української мови
Рівненського державного гуманітарного університету,
дійсний член Академії наук вищої школи України

Заступник головного
редактора **Шевчук Степан Іванович**, кандидат філологічних наук, професор,
директор Інституту мистецтв Рівненського державного гуманітарного

університету

Члени редакційної колегії:

1. **Бойко В.Г.**, доктор філологічних наук, професор кафедри фольклористики Національного університету ім. Т.Г.Шевченка (м. Київ).
2. **Вихованець І.Р.**, доктор філологічних наук, професор, член-кореспондент НАН України, завідувач відділу історії і граматики української мови Інституту української мови НАН України (м. Київ).
3. **Вокальчук Г.М.**, кандидат філологічних наук, доцент кафедри української мови Рівненського державного гуманітарного університету.
4. **Галич О.А.**, доктор філологічних наук, професор, зав. кафедри української літератури Луганського державного педагогічного університету.
5. **Голомб Л.Г.**, доктор філологічних наук, професор кафедри української літератури Ужгородського державного університету.
6. **Гуйванюк Н.В.**, доктор філологічних наук, професор, зав. кафедри сучасної української мови Чернівецького національного університету ім. Ю.Федьковича.
7. **Давидюк В.Ф.**, доктор філологічних наук, професор, зав. кафедри фольклористики Волинського державного університету ім. Лесі Українки (м. Луцьк).
8. **Денисюк І.О.**, доктор філологічних наук, професор кафедри української літератури Волинського державного університету ім. Лесі Українки (м. Луцьк).
9. **Дунаєвська Л.Ф.**, доктор філологічних наук, професор, зав. кафедри фольклористики Національного університету ім. Т.Г.Шевченка (м. Київ).
10. **Загнітко А.П.**, доктор філологічних наук, професор, зав. кафедри української мови Донецького національного університету.
11. **Зелінська Л.В.**, кандидат філологічних наук, доцент кафедри української літератури Рівненського державного гуманітарного університету.
12. **Іваницька Н.Л.**, доктор філологічних наук, професор, зав. кафедри української мови Вінницького державного педагогічного університету ім. М.Коцюбинського.
13. **Кузьмич О.О.**, кандидат філологічних наук, доцент кафедри української мови Рівненського державного гуманітарного університету.
14. **Поліщук Я.О.**, доктор філологічних наук, доцент, зав. кафедри української літератури Рівненського державного гуманітарного університету.
15. **Радишевський Р.П.**, доктор філологічних наук, професор кафедри української літератури Національного університету ім. Т.Г.Шевченка (м. Київ).
16. **Турган О.Д.**, доктор філологічних наук, професор кафедри української літератури Запорізького державного університету.
17. **Удалов В.Л.**, доктор філологічних наук, професор кафедри української літератури Волинського державного університету (м.Луцьк).
18. **Чирков О.С.**, доктор філологічних наук, професор, зав. кафедри теорії літератури Житомирського державного педагогічного інституту ім. І.Я.Франка.

Упорядники: *Якимчук О.І., Кузьмич О.О.*

Друкується за рішенням вченої ради
Рівненського державного гуманітарного університету
(протокол №2 від 26 вересня 2003 р.).

*За точність і грамотність публікацій відповідають автори.
Рукописи не рецензуються і не повертаються.*

Адреса редакції: 33000, м. Рівне, вул. С.Бандери, 12
Рівненський державний гуманітарний університет
(вул. Остафова, 31, кафедра української мови)

ISBN 966-72-81-04-9

© Рівненський державний гуманітарний університет

Той, хто займається полюванням на диких звірів – ... (*мисливець*).
 Предмет для захисту від дощу або сонця – ... (*парасолька*).
 Частина доби від заходу до сходу сонця, від вечора до ранку – ... (*ніч*).

3. Вставити замість крапок букви.

Плі... – зв'язані колоди (ПЛІТ).
 Плі... – їстівна частина деяких рослин (ПЛІД).
 Пла... – легкий верхній одяг, непромокальне пальто (ПЛАЩ).
 Пла... – проливання сліз від суму, болю (ПЛАЧ).
 В...л – високий земляний насип (ВАЛ).
 В...л – тварина (ВІЛ).

Вказані логічні вправи заставляють учнів, які вивчають українську мову як другу, замислитися над значенням прочитаних або почутих слів, покажуть шляхи проникнення в їхнє значення. Завдяки цьому учні будуть свідомо сприймати текст, більш глибоко засвоювати зв'язки і відношення між явищами реальної дійсності, відбирати головне, тобто в кінцевому результаті навчатися думати, міркувати, мислити.

ЛІТЕРАТУРА

1. Державна національна програма “Освіта” (Україна XXI ст.). – К.: 1994. – 62 с.
2. Державний стандарт початкової загальної освіти // Початкова школа. – 2001. – №1. – С.28-41.
3. Пентилюк М.І. Наукові засади комунікативної спрямованості в навчанні рідної мови // Українська мова і література в школі. – 1999. – №3. – С.8-10.
4. Плющ М.Я., Грипас Н.Я. Робота над текстом в початкових класах: Посібник для вчителів. – К.: Радянська школа, 1986. – 168 с.
5. Пономарьова К. Увиразнення синонімами мовлення молодших школярів // Початкова школа. – 2001. – № 4. – С. 23-26.
6. Притулик Н. Проблема формування українського комунікативного мовлення молодших школярів. // Рідні джерела. – 2001. – №3. – С.33-36.

Резюме

В статті розглядається робота со словами родо-видової семантики на початковому етапі навчання українському мові, подається система вправ.

УДК 111. 161. 2'13

Оксана Петрук

РЕАЛІЗАЦІЯ ПРИНЦИПУ ФУНКЦІОНАЛЬНОСТІ В НАВЧАННІ РІДНОЇ МОВИ ЯК ЛІНГВОДИДАКТИЧНА ПРОБЛЕМА

Останнім часом у центрі уваги багатьох досліджень постає проблема комунікативного спрямування навчання рідної мови, наближення шкільної мовної освіти до реальних потреб суспільства.

Розвиток психолінгвістики, соціолінгвістики і ціла низка тенденцій усередині власне лінгвістичної науки зумовили поступову переорієнтацію методики на вивчення мовних явищ у функціональному аспекті.

Проблема реалізації принципу функціональності в навчанні рідної мови є актуальною,

оскільки безпосередньо впливає на його результат – формування мовленнєвої особистості, людини, яка володіє всіма видами мовленнєвої діяльності.

У вітчизняній лінгводидактиці існує термінологічний різнобій щодо дефініцій принципу функціональності, його суті, основних рис і шляхів реалізації.

Тому метою нашої наукової статті є з'ясування сутності принципу функціональності в навчанні рідної мови, зокрема граматики, та окреслення шляхів його реалізації.

Аналіз лінгводидактичної літератури показав, що принцип функціональності в навчанні мови досить широко й різнобічно обґрунтований. Проблемі реалізації принципу функціональності як найважливішої передумови комунікативної спрямованості навчання мови присвячені дослідження О.Ю.Купалової, А.П.Старкова, М.Р.Львова, Л.М.Паламар, С.Г.Дубовик, Г.О.Анісімова та ін. [6; 10; 7; 8; 4; 1]. Учені підкреслюють доцільність застосування функціонального підходу до вивчення розділів шкільного курсу мови. Він є надійною основою підвищення ефективності навчального процесу, оскільки посилює практичну спрямованість навчання, сприяє свідомому формуванню вмінь виразно читати і грамотно писати, умінь слухати і вслухатися в мовлення, умінь говорити.

З'ясуємо, яке смислове навантаження вкладається в поняття “функціональний”. Термін “функціональний” підкреслює активний характер наочування мові, передбачає подачу мовного явища не за формою, а за його функціями.

Принцип функціональності вперше сформульований у методиці викладання іноземних мов А.П.Старковим: “Принцип функціональності визначає об'єкти навчальної діяльності вчителя і учнів, а також форми і зміст цієї навчальної діяльності. Це можна сформулювати так: оволодіти тим, що функціонує в процесі усної і писемної комунікації, й оволодівати таким чином, як воно функціонує” [10].

Цінним у контексті вирішення проблеми функціонального підходу в процесі вивчення граматики рідної мови є нове фундаментальне дослідження Л.М.Паламар [8]. Автор вважає функціонально-комунікативний принцип новою, вищою сходинкою в методиці вивчення мови взагалі, за якого основна увага звернена на функціональну суть мовного матеріалу.

М.Р.Львов визначає функціональний підхід до вивчення граматики як “такий відбір матеріалу, способів його презентації, така побудова аналізу мовних зразків, який би не просто відкривав перед школярами структури і механізми, але й показував їх роль у передачі думки, її найтонших відтінків” [7]. Тобто за такого підходу учні повинні зрозуміти призначення кожної одиниці мови, кожної форми.

Функціональний принцип становить основу навчання мови як засобу комунікації, що неодноразово підкреслювали у своїх дослідженнях О.Ю.Купалова, Т.К.Донська, В.В.Бабайцева, С.Г.Дубовик та ін.

Ми розглядаємо функціональний принцип навчання мови як передумову осмисленого засвоєння учнями функцій усіх мовних одиниць і конструкцій та впорядкованого їх уживання в мовленні.

Функціональність як методична категорія передбачає посилення акценту на функціональній характеристиці мовних явищ. Загалом реалізація принципу функціональності втягує у сферу нормативності питання вживання, функціональної виправданості, доцільності тих чи інших граматичних засобів у певній ситуації, у конкретному тексті. У цьому випадку функціональний план вивчення системи мови (навіщо мова виробила даний засіб, з якою метою, чому, де, коли, за яких обставин, у яких ситуаціях він використовується) дає змогу реально осмислити ресурси мови, навчитися свідомо користуватися ними. Разом з тим це надає навчальному процесові природності: мова засвоюється як жива, функціональна система, у якій взаємодіють лексичні й граматичні явища з точки зору їх уживання в мовленні; кожне нове явище сприймається учнями

як необхідність для вдосконалення їхнього мовлення.

Якою мірою реалізовано принцип функціональності в теорії та практиці навчання української мови? Аналіз проблеми показав, що результати нових досліджень, якими збагатився функціонально-комунікативний напрям навчання мови (Л.М.Паламар, О.Ю.Купалова, Г.С.Дубовик, В.А.Каліш та ін.), спричинили значні зміни в програмі з рідної мови. Порівняно з попередніми навчальними програмами значно посилено пріоритети мовленнєвого розвитку молодших школярів. Починаючи з 1997 року, у Державному стандарті і навчальній програмі з української мови виокремлено комунікативну змістову лінію як одну з провідних.

У чинній програмі з української мови 2001 року комунікативна змістова лінія передбачає розвиток усного і писемного мовлення учнів, їхніх умінь користуватися мовою як засобом спілкування, пізнання і впливу. Поряд з цим лінгвістична змістова лінія розроблена з урахуванням пропедевтичного характеру початкової мовної освіти й відповідно до завдань мовленнєвого розвитку молодших школярів. У програмі рекомендовано при опрацюванні зокрема граматичного матеріалу приділяти головну увагу практичному аспектові: збагаченню мовлення учнів різними граматичними формами, розвитку вміння користуватися мовними засобами відповідно до норм літературної мови; вміння аналізувати, оцінювати власну мовленнєву творчість, удосконалювати її. Учителю пропонується розглядати основні мовні одиниці у взаємозв'язку, на основі зв'язного тексту; застосовувати мовленнєві ситуації, сюжетно-рольові ігри, які б спонукали учнів до використання виучуваного мовного матеріалу в мовленні.

Аналіз шкільних підручників з рідної мови [2, 3] засвідчив, що більшість вправ пропонує роботу з текстами, адже саме в них виявляються закономірності функціонування мовних одиниць і їхні міжрівневі зв'язки. Порівняно з попередніми підручниками (1993 р.) збільшено питому частку завдань, спрямованих саме на розвиток мовлення учнів. У частину завдань для вправ включено елементи лінгвістичного спостереження, аналізу, експерименту, редагування, конструювання. Однак майже відсутні вправи, постановка завдань яких націлює на розкриття функціональних можливостей виучуваних мовних одиниць, тобто не використовуються повною мірою резерви, закладені в дидактичному матеріалі, для мовленнєвого розвитку учнів. Таким чином, можна стверджувати, що принцип функціональності в чинних підручниках з рідної мови реалізовується частково.

У практиці шкільного навчання він також далекий від утілення. Безпосередні спостереження уроків виявили, що вчителі не завжди показують функціональну значущість виучуваного мовного матеріалу. У результаті цього одержувані молодшими школярами мовні знання недостатньо спрямовуються в русло вдосконалення мовленнєвих умінь і навичок.

На нашу думку, реалізацію принципу функціональності в навчанні рідної мови можна здійснити за чотирьох умов.

Перша умова – посилення в навчанні мовленнєвих, а не мовних пріоритетів. Це означає переосмислення й реорганізацію навчального процесу і його цілей: на перше місце висувуються не засвоєння певної суми знань і формування відповідних умінь, а розвиток умінь спілкуватися в усній і писемній формах. При цьому мовні знання розглядаються з точки зору їх функціонування в мовленні.

Друга умова – розкриття функціонального призначення мовних одиниць під час викладення теоретичного матеріалу. Оскільки функціональність найбільш суттєва характерна риса будь-якої мовної одиниці, мовної форми, то вивчення доцільно починати з показу функціональної значущості матеріалу. Наприклад, неозначену форму дієслова вживають, коли дія стосується всіх і завжди. Школярі переконуються, що дієслова в неозначеній формі використовуються в прислів'ях, приказках, інструкціях, кулінарних рецептах. Якщо учні знають функцію мовної одиниці, то при потребі, розуміючи зміст, який необхідно висловити, зможуть вибрати потрібні

для цього виражальні засоби.

Третя умова – вивчення мовних одиниць в єдності їх змісту, форми і функції. Ю.І.Пассов наголошував: якщо метою навчання є мовленнєва діяльність, а не знання мови, то форма повинна засвоюватися разом з функцією, більше того – на основі останньої [9]. Необхідно забезпечити не тільки усвідомлення системи змістових і формальних показників, але й функцій. Це сприятиме диференціації лексичних і граматичних значень слів у свідомості школярів та їх інтеграції в процесі мовленнєвої діяльності, тобто свідомому оволодінню мовою, а саме це завдання є основним у навчанні рідної мови.

Четверта умова – активне застосування прийомів зіставлення, порівняння в межах методу спостережень над мовним матеріалом. Функцію мовного засобу найлегше усвідомити порівняно його з іншими, співмірними щодо форми або семантики. Так, при вивченні відмінювання іменників у процесі спостереження необхідно розкрити призначення того чи іншого відмінка, а отже, і відмінкової форми слова для передачі думки в структурі речення (наприклад, родового відмінка для вираження належності предмета кому-небудь (портфель школяра), присутності, відсутності кого- або чого-небудь (немає дощу), матеріалу, з якого виготовлений предмет скульптура з льоду тощо.

Практика засвідчила, що реалізація повною мірою в навчанні української мови принципу функціональності, а саме: презентації мови як функціональної системи, показ функцій мовних засобів, сфери їх використання і т.п. відіграють вирішальну роль у практичному оволодінні школярами рідною мовою.

ЛІТЕРАТУРА

1. Анисимов Г.А. Научные основы изучения морфологии русского языка в чувашской школе (функциональный аспект). Автореф. дисс... доктора пед. наук: 13.00.02 – методика преподавания русского языка. – М.: 1989. – 36 с.
2. Вашуленко М.С., Мельничайко О.І. Рідна мова: Підручн. для 3 кл. чотирирічної і 2 кл. трирічної початк. шк. – 9-те вид. – К.: Освіта, 2001. – 254 с.
3. Вашуленко М.С. та ін. Рідна мова: Підручн. для 4 кл. чотирирічн. і 3 кл. трирічн. початк. шк. / М.С.Вашуленко, С.Г.Дубовик, О.І.Мельничайко, Л.В.Скуратівський; За наук. ред. М.С.Вашуленка. – К.: Освіта, 2002. – 255 с.
4. Дубовик С.Г. Функціональний підхід до вивчення категорії відмінка іменника в початкових класах. – Автореф. дис... канд. пед. наук: 13.00.02 – теорія і методика навчання української мови. – К.: 2002. – 20 с.
5. Каліш В.А. Функціонально-комунікативний підхід до слова в мовній освіті вчителів початкових класів. – Автореф. дис. ... канд. пед. наук: 13.00.02 – теорія і методика навчання української мови. – К.: 1995. – 24 с.
6. Купалова А.Ю. Основы функционального подхода к изучению синтаксиса русского языка в школе // Хрестоматия по методике рус. яз.: Методы обучения рус. языку в общеобразовательных учреждениях: Пособие для учителя / Авт. сост. М.Р. Львов. – М.: Просвещение, 1996. – С.28-283.
7. Львов М.Р. Словарь-справочник по методике русского языка. Изд. второе, исправленное и дополненное. – М.: РОСТ СКРИН, 1997. – С. 244.
8. Паламар Л.М. Функціонально-комунікативний принцип формування мовної особистості: Автореф. дис... доктора педагог. наук: 13.00.02 – теорія і методика навчання української мови. – К.: 1997. – 45 с.
9. Пассов Е.И. Основы методики обучения иностранным языкам. – М.: Русский язык, 1977. – С. 10.
10. Старков А.П. Навчання англійської мови в середній школі. – К.: Рад. шк., 1979. – С. 12.

Резюме

В статті розглядається проблема реалізації принципу функціональності в навчанні молодших школярів рідній мові.

Відкривається сутність принципу функціональності, основні риси та шляхи реалізації. Підкреслюється особливе вплив реалізації принципу функціональності на мовне розвиток учнів.

УДК 81'35

Олександр Антончук

ЕФЕКТИВНІСТЬ МЕТОДУ ВПРАВ НА УРОКАХ ВИВЧЕННЯ ОРФОГРАФІЇ

Рівень інтелектуального розвитку суспільства значно залежить від якості функціонування державної мови. Освітня галузь ідентифікує себе в першу чергу презентацією мовної компетентності, її якостю й мобільністю. Конкурентоспроможність особистості передбачає вільне володіння й застосування навичок грамотного письма.

Завдання школи полягає в оптимізації процесу навчання, тобто в сприянні одержанню найкращого результату за мінімальних затрат часу і зусиль учителя та учня [9: 22]. Це неможливо без раціонального добору методів і прийомів навчання на уроці. У процесі вивчення орфографії ми ставимо за мету навчити правильно (у межах вимог програми) з орфографічної точки зору писати як під час самостійного викладу думок, так і записування прослуханого чи прочитаного тексту [8: 292].

Серед основних методів навчання мови (за традиційною класифікацією) є метод вправ (теоретико-практичний). Його перевага у вивченні орфографії в тому, що він дозволяє, з одного боку, закріпити вивчений теоретичний матеріал на практиці, з іншого – постійно пояснювати написані правилами. Основна дидактична мета вправ – забезпечити пізнавальну й психологічну підготовку до сприймання нового, зацікавити учнів, актуалізувати чуттєвий і практичний досвід, який має стати опорою свідомого засвоєння програмового матеріалу [6: 49].

У зміст роботи з орфографії входить формування відповідних знань, умінь та навичок. Орфографічні знання складаються з понять і фактів. Розрізняють поняття, які засвоюють учні, і поняття, якими керуються вчителі для організації роботи на уроці.

Усвідомлення учнями поняття орфограми дає можливість розвивати орфографічну пильність, логічне мислення під час застосування правил. Орфограми мають назви, у яких відбивається правописна норма і її місце [5: 140].

Серед важливих умов оволодіння орфографічними навичками виділяють глибоке, свідоме засвоєння учнями теоретичних положень орфографії, уміння застосовувати ці положення на практиці, виконання достатньої кількості вправ.

Вправи класифікуються, виходячи з різних критеріїв: змісту (відповідно до розділу шкільної програми), форми проведення (усні й письмові), ступеня складності тощо [4: 78].

У формуванні орфографічних навичок вступні вправи допомагають чітко усвідомити певні орфограми, знайти їх у тексті, пояснити і засвоїти їх написання. Е.Виноградова пропонує орфографічний практикум, що повинен забезпечити становлення правописних умінь і навичок. Наведемо приклад однієї із вправ практикуму:

1. *Прочитайте. До даних слів доберіть спільнокореневі. Запишіть, позначивши орфограми, поясніть їх уживання.*

Льон, бадьорий, дзьоб, льотчик, сльоза, майорити, йод, серйозний, знайомий, йорж

ЗМІСТ

Розділ I. Граматична будова мови. Проблеми синтаксису	
<i>Шульжук К.Ф.</i> До питання про еквіваленти речення	3
<i>Федчук Л.І.</i> До питання про типологію предикативних одиниць.....	7
<i>Степаненко М.І.</i> Семантична структура, формально-граматична будова і функціональні можливості речень із локативно-транзитивним типом детермінації.....	14
<i>Шкарбан Т.М.</i> Про довжину предикативних одиниць у структурі складних конструкцій з однорідною супідрядністю	20
<i>Кузьмич О.О.</i> Синтаксична норма як лінгвістична проблема.....	24
<i>Давнюк С.В.</i> Вивчення багатоконпонентних сурядно-підрядних речень: формально-граматичний аспект	27
<i>Жагальяк І.М.</i> Комунікативні моделі зі звуконаслідувальними словами та їх семантичні експоненти	31
<i>Шульжук Н.В.</i> Репліка як компонент діалогічної єдності	36
<i>Щербачук Н.П.</i> Адвербальні синтаксеми в семантично ускладненому простому реченні діалогічного мовлення	39
<i>Сербіна Т.Г.</i> Прийоми використання прецедентних текстів у газетних заголовках	44
Розділ II. Морфологічний рівень мовної системи	
<i>Мединська Н.М.</i> Лексико-семантична група дистрибутивних дієслів активної дії	49
<i>Куликова В.Г.</i> Мовні засоби відтворення спонування в українській мові	54
<i>Войцешук Л.А., Мандрик Н.В.</i> Субстантивація прикметників у слов'янських мовах і власні імена.....	58
Розділ III. Актуальні проблеми лексикології та лексикографії	
<i>Вокальчук Г.М.</i> Складні випадки лексикографічного опису індивідуально-авторських новотворів	63
<i>Гаврилюк Н.В.</i> Емпірійні індивідуально-авторські прикметники у творчості неокласиків.....	69
<i>Дуденко О.В.</i> Паремії: знаки чи символи?	73
<i>Кірілкова Н.В.</i> Українська символіка в поемах Ліни Костенко.....	78
<i>Будз І. Ф.</i> Роль “кольорових” компонентів фразем як етнографічних та національно-культурних маркерів	80
<i>Крижанська О.М.</i> Джерела збагачення української колірної лексики	84
<i>Степанова О.І.</i> Лінгвопоетика як об'єкт мовознавчого дослідження	93
<i>Копера О.С.</i> Проблема мовностилістичної норми використання метафори поетками 90-х років ХХ століття.....	98
<i>Школяренко В.І.</i> Динамічні аспекти фразотворчої активності компонентів фразеологізму.....	106
Розділ IV. Системні питання лінгвогеографії	
<i>Євтушок О.М.</i> Питання системного дослідження лексики західнополіського діалекту. Явище полісемії.....	110
<i>Мазяр В.М.</i> Структура і семантика лексики ткацтва у західнополіських говірках	

української мови.....	115
<i>Демешко І.М.</i> Топонімізація основ типів поселень північно-східного Полісся....	120
Розділ V. Мовознавство і школа	
<i>Хом'як І.М.</i> Питання орфографії в програмах із рідної мови	128
<i>Ковальчук Н.П.</i> Лінгвістичні принципи української пунктуації.....	133
<i>Шевчук Т.Б.</i> Робота зі словами родо-видової семантики на початковому етапі навчання української мови	138
<i>Петрук О.М.</i> Реалізація принципу функціональності в навчанні рідної мови як лінгводидактична проблема	144
<i>Антончук О.М.</i> Ефективність методу вправ на уроках вивчення орфографії.....	147
Рецензії	
<i>Хмель В. А.</i> До вивчення фольклору регіонів України. Рецензія на працю доктора філологічних наук, професора Романа Кирчіва “Із фольклорних регіонів України: нариси й статті”	150
Відомості про авторів	156

Наукове видання

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОЇ ФІЛОЛОГІЇ

Мовознавчі студії

Збірник наукових праць
Рівненського державного гуманітарного університету

Випуск 11

Упорядкування та наукове редагування

*Олександри Якимчук,
Оксани Кузьмич*

Макет та комп'ютерна верстка *Вікторії Кравчук*

Обкладинка *Олексія Литвина*

Рекомендовано до друку вченою радою
Рівненського державного гуманітарного університету
(протокол №2 від 26 вересня 2003 р.)

Макет, верстку, дизайн здійснено в редакційно-видавничому відділі
Рівненського державного гуманітарного університету

Адреса редакції: 33000, м. Рівне, вул. С.Бандери, 12
Рівненський державний гуманітарний університет,
кафедра української мови, тел. 26-17-79
вул. Остафова, 31

Підписано до друку 26.09.2003. Формат 60x84 1/8.
Папір офсетний. Гарнітура Times Roman Cyr.
Умов. друк. арк. 19, 0. Наклад 200 прим. Зам. № 29/1

Актуальні проблеми сучасної філології. Мовознавчі студії. Збірник наукових праць
Рівненського державного гуманітарного університету. Вип. 11. – Рівне: РДГУ, 2003. – 155 с.

У збірнику вміщені статті з проблем українського мовознавства науковців, аспірантів кафедри української мови Рівненського державного гуманітарного університету та науковців інших ВНЗ. Основні теми поданих публікацій стосуються актуальних питань граматики і лексикології, словотвору та лінгвістики тексту.

Для науковців, викладачів, аспірантів, студентів-філологів.

ISBN 966-72-81-04-9

ББК 81
УДК 811.161.2